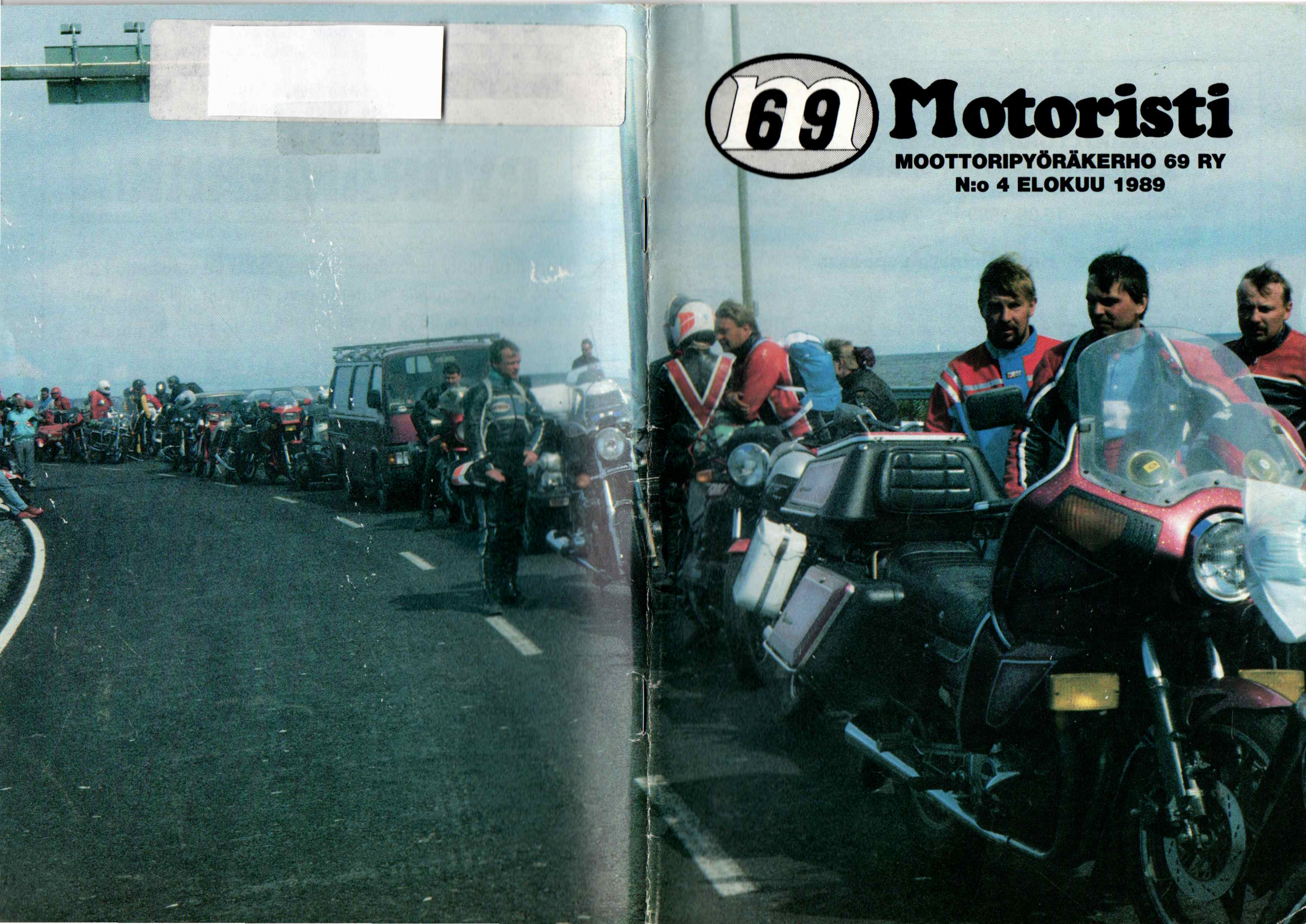

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 4 ELOKUU 1989

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69:n SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

16.09.1989 klo 14.15

Hotelli Korpilammella Espoossa

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
 - puheenjohtajan vaali
 - sihteerin vaali
 - pöytäkirjantarkastajien vaali
 - ääntenlaskijoiden vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Toimintakertomus 1988–89
6. Esitetään tilit ja tilintarkastajien lausunto sekä päätetään tilien hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
7. Toimintasuunnitelma ja talousarvio 1989–90
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta
9. Hallituksen varsinaisten ja varajäsenten vaali
10. Tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali
11. Päätetään jäsenmaksunsa maksamatta jättäneiden kerhosta erottamisesta
12. Säätömuutosehdotus § 5 koskien kassanhoitajan nimenkirjoitusoikeutta
13. Päätetään kunniajäsenen kutsumisesta
14. Muut esille tulevat asiat
15. Ilmoitusasiat
16. Kokouksen päättäminen

Hallitus

N:o 4 elokuu 1989. 20. vuosikerta

Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. Hallitus ja toimihenkilöt

Puheenjohtaja

Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 Helsinki
Puh. k. 90-412 492

Varapuheenjohtaja

Timo Hahtala
Atomikatu 1 C 3
33720 Tampere
Puh. k. 931-182 218
t. 931-165 112

Kassanhoitaja

Taina Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 Vantaa
Puh. k. 90-392 2677
(iltaisin)

Sihteeri

Minna Ilvonen
Metsäpolku 20
02460 Kantvik
Puh. k. 90-298 5545
t. 90-299 2489

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh. k. 90-821 358

Mikko Lähteenmaa

KP 5
63300 Alavus
Puh. k. 965-11 679
t. 965-13 115

Timo Ylä-Mononen (EAK)

Parkanonkatu 27 B 9
33720 Tampere
Puh. k. 931-181 318
t. 931-30 011

Erkki Ahola

Ritakatu 3 D 144
33530 Tampere
Puh. k. 934-49 465

Kerhoisäntä

Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula
Puh. k. 934-44 632

Kerhotavaramyynti

Hannu Impola
Vanha-Sepän tie 11 as 5
03100 Nummela
Puh. k.: 90-222 4357
t.: 90-567 3989

Päätoimittaja

Aki Oura
Untamontie 1 B 13
00610 Helsinki
Puh. k. 90-798 269

Toimitussihteeri

Maarit Seppälä
Servin-Maijan tie 12 D 45
02150 Espoo
Puh. k. 90-468 3041

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama

Petri Lindgren

Ahmoon kylä
03620 Karkkila

Kerhon postisiirtotili

numero 426 781-0

HYVÄT MOTORISTIT,

Kontioralli on koettu ja syksyn ajelut alkaneet. Osa muistoista on jo kerätty, mutta varsinainen elämys on edessäpäin. Lauantaina 16. päivänä syyskuuta armon vuonna 1989 Kerhomme täyttää 20 vuotta. Silloin on kaikkien pyörille kykenevien jäsenten kunnia-asia olla paikalla. Tarkistakaa kalenterinne ja muistakaakin saapua yhteiseen suureen juhlakokoukseksemme. Lähemmät tiedot ohjelmasta löydät edellisestä Motoristista.

Liikennekurista on lähiaikoina kirjoitettu ja keskusteltu paljon. Omakohtaisen kokemukseni perusteella aiheesta. Surullisissa onnettomuuksissa on menehtynyt moni motoristiystävämme. Muistaessamme menettämiämme ystäviä on hyvä hiljentyä myös miettimään omia ajotapoja. Niiden parantaminen parantaa myös muiden tiellä liikkuvien turvallisuutta.

Aki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Laadukasta(ko)?

eritoten jäsenilleen sekä myös aika-ajoin ulkopuolisille. Ulkopuolisille kerho näkyy samaa tunnusta kantavana joukkona. Laadukkuutemme heille näkyy liikennekäyttäytymisenä, -osaamisena ja käyttäytymisenä erilaisissa tapahtumissa. MP69:n motoristit täyttävät ainakin näin sisältä katsoen laadun vaatimukset. Ulkopuolisille näkyvän laadun laadunvarmistuksesta, joka on oleellinen osa laatua, vastaavat omat kouluttajamme, viranomaiset ja yhteishenki.

Työni vuoksi joudun puhumaan päivittäin laadunvalvonnasta ja usein myös itse laadusta. Useimmat motoristit kuten kaikki, jotka käyttävät teknisiä laitteita, käsittänevät laadun korkeana teknillisinä toimivuutena.

Kuitenkin määritelmän mukaan laatu on tuotteen tai palvelun kaikki ominaisuudet, jotka täyttävät oletetut tai asetetut tarpeet. Siispä laatuun saattaa liittyä myös muitakin arvoja kuin huippuluokan tekniikkaa.

Ajatellaanpa harrastustamme. Tuskin kukaan kieltää japanilaisten tai saksalaisten pyörien teknistä laatua. Kuitenkin osa meistä vannoo Amerikan veekakosten karismaan ja osa itäeurooppalaiseen tekniikan yksinkertaisuuteen. Italopyörien design on joidenkin mielestä ainoa oikea ja vanha brittimotoristi kokee lähes orgasmin avatessaan työkalupakkia 100 kilometrin välein Euroopan matkallaan. Osalle meistä laatu on muutakin kuin huippuunsa hiottua tekniikkaa.

Laadun määritelmässä puhutaan myös palvelusta. Kerhomme on palvelua

Sisäisesti lähes kaikki yhdistykset henkilöityvät virallisiin toimihenkilöihinsä tai muuten näkyvästi yhdistyksen sisällä toimiviin. Tuskinpa oma kerhomme tästä säännöstä paljonkaan poikkeaa. Kerhon sisäisen toiminnan laadunvarmistajina toimivat kerhon erilaiset kokoukset. Hallitus varmistaa rutiinotoiminnot ja erilaiset vuosikokouksen määräämät toimenpiteet. Vuosi- tai kerhon ylimääräinen kokous taas varmistaa hallituksen toiminnan laadun.

Paikallisissa kerhoissa toiminnasta ja sen laadukkuudesta keskusteleminen myös vuosikokousten välillä on suhteellisen helppoa. MP69:n luonteesta johtuen lähes ainoa keskusteluareena vuosikokousten välillä on Motoristi. Joskus koontumisissa kuulee myöhemmin illalla erilaista parranpärinää, mutta sen paremmin kritiikkiä kuin kiitostakaan ei lehdien palstoille asti ole viime aikoina löytynyt. Onko hiljaisuus tyytyväisyyden osoitus?

Onko kerhon toiminta laadukasta?

Itse olen jäävi puhumaan muiden puolesta, mutta minulle kerho on täyttänyt suurinpiirtein asettamani odotukset. Sataprosenttinen laatu maksaa usein liikaa. Kaksikymmentä vuotta sitten asetettiin kerholle laatuvaatimukset. Keskustellaanpa joukolla Korpilammella, onko vaatimukset täytetty ja vastaavatko ne nykypäivää.

Veli-Matti

P.S. Tavallisuudesta poikkeavan merikontion (olisimmekohan olleet oikein merikarhuja) oli Kuoppalan Pekka meille rakentanut. Upea ympäristö ja jo perinteinen heinäpouta loivat pohjan onnistuneelle yhdessäololle.

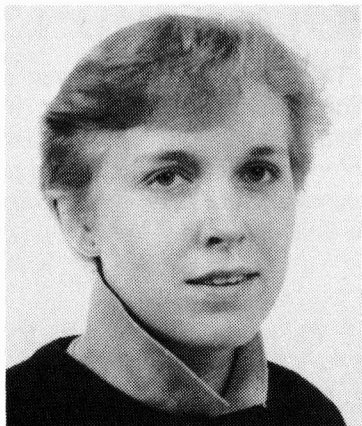
KERHOKAUPPA TIEDOTTAA

MYTÄVÄT TUOTTEET

Tekstiilit	College	95 mk
	T-paita	50 mk
Merkit	Pyörämerkki	80 mk
	Kangasmerkki	15 mk
	Iso tarra	10 mk
	Pikkutarra	2 mk
Muut	Juliste	10 mk
	Taskumatti	70 mk
	0.5 l olutmuki	35 mk
	Motoristikansio	25 mk

Kysele ja tilaa Hanskilta

koti 90-222 4357, työ 90-567 3989

SIHTEERIN SA- MOMAA

Kaikkihan me, jotka matkustelemme, tiedämme hyvin, että satamassa tulee olla hyvissä ajoin. Auttaaksemme autokannen lastauksen sujuvuutta me noudatimme sääntöä.

"...Odotimme maltillisesti vuoroamme. Päästyämme noin klo 13.10 autokannelle, laivan lähtöaika oli 13.00, alkoi kaaos. Päälystöön kuuluva henkilö ohjasi meidät sisään ja osoitti paikat. Samalla hetkellä toinen henkilö vaati välittömästi siirtymään laivan peräosaan. He olivat "unohtaneet" pitkän ajoneuvoyhdistelmän mukaantulon. Meitä pyydettiin siirtymään paikasta paikkaan. Laivan lähtöaikataulu oli pettävässä pahan kerran. Me saimme autokannella kokea karvaasti sen, miten tärkeää on päästä ajoissa merelle. Suoraan sanoen meille huudettiin kuin koirille konsanaan. Me vain halusimme moottoripyörillemme turvalliset paikat päästäksemme nauttimaan merimatkasta kuten autoilijat ja muut matkustajat.

Yhtä tärkeää kuin laivaantulo on myös laivasta ulosajo. Jäätyämme laivan peräosaan linja-auton ja rekkojen väliin ja taakse, jouduimme todelliseen hengenvaaraan. Pakokaasut olivat niin voimakkaat, että silmiä kirveli ja hengittäminen oli vaikeaa. Kuitenkin oli pakko olla paikalla ajamassa ulos mahdollisimman nopeasti seuraavan lastauksen takia. Vastaavaa emme ole kokeneet koskaan..."

Paluun lauttamatka olikin sitten mielisämme lähestyessämme satamaa. Sama juttu taas. "Ei voi olla totta!",

ajattelimme ja kirosimme. Kuin Huono Tuuri olisi ollut salamatkustajana ilmes-tyen pillopaikastaan aina lauttaan aja-essamme. En tässä tohdi enää kertailla sitä, sillä taas kävi todellakin suurinpiir-tein samoin. Meilläkö vain huonoa on-nea? En usko.

"...Halusimme antaa teille kuvauksen autokannen tapahtumista, joskin läsnä-olo tapahtumapaikalla olisi aina paras tapa ymmärtää asian laita. Tällaiset ta- pahtumat ovat aina ikäviä, ne harmitta- vat varsinkin lomamatkan yhteydessä. Moottoripyöräilijät maksavat autokansi- paikastaan paljon. Kuitenkin moottori- pyörän pituudeksi määritellään vain 1 (yksi) metri. Kiinnitysnaurat on aina syytä varata itse mukaan..."

On oikeus ja kohtuus puuttua tällai- seen asiakaspalveluun myös muidenkin kuin vain oman napansa tähden. Väli- timme useamman autoilijan terveiset samalla kertaa. Ei heilläkään niin herk- kua ole ahtaalla, likaisella kannella. Esi- timme myös parannusehdotuksen:

"...Parannusehdotuksena haluaisim- me esittää seuraavaa: ottakaa mootto- ripyörät huomioon siten, että

- 1) huolehditte moottoripyörät ajoissa paikalle ja lastaatte ne aina ensimmäis- ten joukossa sisään, näin poistumme kannella hytteihimme hyvissä ajoin en- nen ovien sulkemista ja vältymme ter- veysriskeiltä ulosajon yhteydessä*
- 2) varaatte moottoripyöriä varten tietyn tilan, esimerkiksi alakerroksen toisen seinustan siten, että tarvittaessa, mm. talviaikana, voitte ohjata siihen autoja*
- 3) otatte selvää siltä varustamolta, joka liikennöi Ruotisin ja Englannin välillä, minkälaista kiinnitystapaa he moottori- pyöriin käyttävät, tietämämme mukaan yksinkertaista ja varmaa, tutkimusten mukaan parhainta eli kannessa kiinni-*

olevaa kiinnikettä keskiseisontatu- keen..."

Lainaan vielä reklamaatiomme loppu- kommentit:

"...Meillä on harrastus, joka merkit- see paljon. Me käytämme lomailuun ja matkusteluun ajokauden aikana – huh- tikuusta marraskuuhun – paljon aikaa ja myös rahaa. Meidän moottoripyörät ovat huollettuja ja aina valmiina "reis- suun". Me matkustamme jatkossakin GTS Finnjetillä ja maksamme siitä sen korkean hinnan; etenkin koska haluam- me viihtyä, matkustamme aina A-luo- kassa. Commodore-luokan lipuilla sai- simme varmaankin motomme hyttiin asti tai kenties paremman kohtelun jo autokannella. Toivomme teidän huomi- oivan kirjeemme positiivisessa ja raken- tavassa mielessä. Katsoimme, että joi- denkin on lopulta tuotava julkisesti tie- dettäväksi tällaiset tapahtumat, monet sadattelevat itsekseen..."

Reklamaation kirjoittaminen sinänsä on vaikeaa. On niin helppo kertoa kave- reille: "Joo, sitte niistä hyvityskonjakkila- puista se baarimestarikin sanoi, että niillä saa parasta paloviinaa mitä heillä on...", mutta kerropa kaikki tällainen asiallisesti ja siten, että kertomuksesta- si välittyä aidosti kaikki kokemasi. No, me onnistuimme kokonaisuudessaan hyvin, sillä vastaus tuli välittömästi; lin- jajohtaja kiitti saamastaan palautteesta ja valitti autokannen lastaukseen liitty- viä kielteisiä kokemuksiamme.

Siinäkö kaikki???

Ei vaan me "voitimme". Olemme saa- neet ainakin pään auki motoristien puo- lesta lauttamatkajärjestelyihin:

"...Kesäsesongin matkustajista omilla kulkuneuvoillaan liikkuvat matkustajat ovat meille tärkein yksittäinen kohde- ryhmä.

Kesän odotetuimmat ajonautinnot ovat taas takanapäin. Aika rientää mo- ton selässä niin, että tuntuu kuin vasta eilen olisimme varanneet matkalippum- me lauttaan yli Itämeren. Kohti Keski- Eurooppaa oli mieli.

Läheisimpien ystäväieni kanssa tehty lomareissu ulottui aina Modenaan, Itali- aan asti. FIM Barcelonan sijasta valit- simme Hailuodon, joten matkamme ajoittui kesäkuulle. Kolme viikkoa ajoa, aurinkoa ja lepoa onnistui yli odotusten. Mutta kyllähän me ajettiin, syötiin, juo- tiin, nukuttiin, otettiin aurinkoa, tutus- tuttiin paikkoihin ja uusiin ihmisiin, pys- tytettiin ja kasattiin teltaa; viimeisellä kerralla muuten "sikanopeasti".

Ainoa pieni tumma pilvi, Länsi-Sak- san ukkosrintamien lisäksi, olikin lautta- matkoilla autokansien lastaus. Mepäs tuohdummekin tänä vuonna näistä niin, että päätimme nyt olevan viimeinen kerta, kun jätämme aiheen ainoastaan omiin mieliimme kaivertamaan. Laadim- me neljän A4 sivun mittaisen reklamaa- tion varustamolte, tarkemmin sanoen linjajohtajalle. Kaiken kaikkiaan kuusi motoristia Uudeltamaalta ja Hämeestä allekirjoittivat sen seisoen joka sanan takana.

Olemme panostaneet huomattavasti palvelun kehittämiseen tämän kohde-ryhmän matkustusmukavuuden varmistamiseksi. Erityinen haaste on autokannen lastausjärjestelyt sillä kannen koko on matkustaja- ja kulkuneuvovolyymien kehityksen myötä, mm. aiempaa suuremmat asuntoautot sekä kasvaneet moottoripyörien ja polkupyörien lukumäärät, jäämässä pieneksi. Saamamme palaute osoittaa myönteistä kehitystä tapahtuneen, Teiltä saamamme palaute kuitenkin osoittaa, että on tehtävä vielä runsaasti työtä ennen kuin voimme olla tyytyväisiä järjestelmämme toimivuuteen. Pyydämme anteeksi mainitsemaanne epäystävällistä käytöstä, oli kysymyksessä kiire tai muutoin vaikea tilanne, edellytämme henkilökunnaltamme asiallista ja ystävällistä asiakaspalvelua.

Tulemme käyttämään Teiltä saamamme palautteen hyväksemme kehittääksemme palveluamme edelleen. Eräs ongelma-alue, johon on vaikea löytää oikeaa vastausta, on autokannen lastausjärjestys. On useita asiakasryhmiä kuten lapsiperheet, liikuntarajoitteiset ja Commodore Class-autot, jotka olisi myös hyvä ja tärkeää saada mahdollisimman pikaisesti ja soveltuvalla paikalle autokannellemme. Olemme selvästi havainneet, että moottoripyörämatkailu on kasvamassa. Arvokkaat moottoripyörät ja ao. matkustajien palveluiden käyttö laivalla, esim. hyttikategoriavalinnat, osoittavat meille, että kysymyksessä on kohderyhmä, joka on valmis panostamaan harrastukseensa huomattavasti ja luonnollisesti oikeutettu saamaan hyvän vastikkeen rahoilleen...".

Hän myös sanoi heidän ymmärtävän hyvin mielipahamme ja arvostavansa

vaivannäköämme kirjoittaa heille. Katsooko joku sitten minun olevan sinisilmäinen, mutta uskoisin meidän motoristien parhaiten ajavan asioitamme eteenpäin mm. tällaisella toiminnalla. Suora puhe asianomaiselle, silloin kun katsoo siihen olevan aihetta, vaikka sanovat puheen selän takana olevan maukkainta haukkumista.

Niin se vain on. Vielä on monta ihanaa viikonloppua kotimaan kokoontumisissa ja muissa kissanristiäisissä vietettävänä ennenkuin talviunille köllähtää. Onhan meillä 20vuotisjuhlakintu- lossa. Tulisi vain paljon porukkaa mukaan, paraatiin ja kokoukseen, juhlaan ainakin.

Terveisin

Minna

P.S. Kaikesta, mikä on motoristin pahaksi, KANNATTAA ÄLÄHTÄÄ!

MYYTÄVÄNÄ

Pitkältä työkomennukselta kotiutui niin paljon "matkamuistoja", että jotain niistä olisi saatava tilan puutteen vuoksi siirrettyä isompiin koteihin.

Jos jokin seuraavista kiinnostaa, ota yhteyttä:

URAL 650 sivuvaunulla, uusi, varusteita ja varaosia.

BMW 750 sivuvaunulla, malli n. -39

Punainen Tähti 350, 2-T, malli n. -39 CZ 250 MX, -88, varaosineen

Martti Eerikäinen
Tempelinkatu 9 A 19
00100 Helsinki
puh.: 90-406352

LAPSI AJELUTTAMASSA

Lastenkodissa on kaikenkokoisia ja -ikäisiä lapsia. Pienimmät saivat tuntea vauhdin hurman sivuvaunun kyydissä.

Anjalankosken moottoriseuralaiset olivat viimeksi kolmisen vuotta sitten ajeluttaneet Sippolan lastenkodin lapsia. Tarkoitus oli tehdä samanlainen ajeluttaminen tänäkin vuonna ja niinpä toukokuun 21. päivänä kokoontui kymmenkunta motoristia Myllykoskelle. Ajoimme lastenkodin pihaan, jossa lapset odottivat meitä jännittyneinä. Kypärät soviteltiin päähän ja niin pääsimme matkaan.

Tuulinen viileä ilma ei haitannut matkantekoa. Saavuttuamme Myllykoski Oy:n kesäviettopaikkaan Kaipaisen kesärantaan paistettiin makkaraa ja saunottiin. Limut juotuamme pyyhimme sinapit suupielistä ja ajelutimme lapset takaisin Sippolan lastenkotiin. Siellä

meille tarjottiin vielä maukas ruoka ja kakkukahvit. Kiitos niistä!

Ennenkuin lähdimme omille teillemme lahjoitettiin lapsille Anjalankosken moottoriseuran T-paitoja.

Lapset tuntuivat olevan mielissään päästessään moottoripyörien kyytiin. Ilomielin me ilmoitimme tulevamme uudestaan lapsia ajeluttamaan. Toivonkin muiden kerhojen järjestävän vastaavia tapahtumia. Onhan tällainen ajeluttaminen meidän harrastuksemme moottoripyöräilyn eteenpäin viemistä. Kiitokset vielä Bymanin Timolle ja Hirvikallion Väiskille.

Sivuvaunuilija Suomalainen

VUOSIJUHLIIN ILMOITTAUTUMISELLA KIIRE !!!

Kuten aiemmissa Motoristeissa on kerrottu, pidetään kerhon vuosikokous ja 20-vuotisjuhlat Hotelli Korpilammella Espoossa. Ennen vuosikokousta kokoonnutaan kerhon perustamispaikalle Myllylammelle, jossa ajetaan paraati.

Vuosijuhlaan voi vielä jälki-ilmoittautua maksamalla osallistumismaksu kerhon tilille 8.9. mennessä.

Vuosijuhlaan ja ennen kaikkea paraatiin toivotaan edustajia mahdollisimman monesta moottoripyöräkerhosta. Liput mukaan !!!

20 vuotisjuhla JÄLKI-ILMOITTAUTUMINEN:

Jälki-ilmoittautuminen on tehtävä 8.9. mennessä, maksamalla osallistumismaksu MP69:n postisiirtotilille 426781-0, maksukuittiin merkintä: "VUOSIJUHLA".

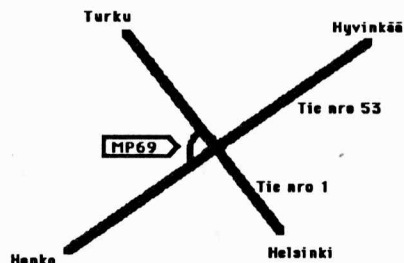
OSALLISTUMISMAKSUT:

Paraati ja vuosikokous:	ilmainen
Iltajuhla	50 mk/hlö
Iltajuhla + hotellimajoitus	150 mk/hlö

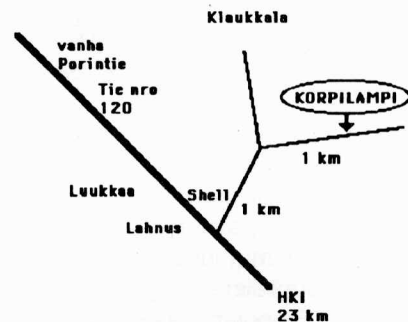
Lisätietoja kaikista juhlisiin liittyvistä asioista antaa Pertti Saarenheimo puh. 935-47245, puh.työ 935-2561.

AJO-OHJEET:

MYLLYLAMMELLE

KORPILAMMELLE

**MP69
20 VUOTTA !**

MP69 20-U JUHLAKOKOONTUMINEN 16.-17.9.1989 ESPOOSSA

Alustava ohjelma:

lauantai 16.9.

11.30 kokoontuminen Myllylammelle
12.00 paraati lähtee
13.48 saapuminen hotelli Korpilammelle
14.00 tervetuliaiskahvit
14.15 vuosikokous alkaa
17.00 ja päättyy
19.00 iltajuhla alkaa
?? ?? ja päättyy

sunnuntai 17.9. (majoittuville)
aamusauna ja uinti
aamiainen

JUHLATOIMIKUNTA

LOHTA

Syötiin monessa muodossa Kotkan poikien järjestämässä Etappiajossa toukokuun lopussa.

Viikkoa ennen Etappiviikonloppua pohdiskelin kumpaakin tarjolla ollutta vaihtoehtoa enkä osannut oikein päättää. Soitin kuitenkin Korjuksen Antille kuulakseni heidän suunnitelmistaan. Ja sen soiton aikana Antti tietämättään ylipuhui minut. Punalihainen kala välilyi mielessäni.

Lauantaiaamu Helsingissä oli harmaa, mutta vilkaistessani ensimmäisen kerran ulos, olivat kadut kuivat. Vaan kuinka ollakaan, kun tulin pakkauksineni ulos jopas tihuutti. Tihkua jatkui lähelle Koskenkylää, johon olin tehnyt treffit Ekbladin Kaiuksen kanssa. Eteenpäin jatkaessamme ilma parani niin, että Vaalimaalla aurinko paistoi täydeltä terältä. Aurinko kai oli herättänyt myös paikan äkäiset hyttysset.

Vaalimaan raja-asemalta aloitettiin tämänkertainen Etappi kiertämällä ensin lyhyt soratielenkki aivan rajan pinnassa. Alueella on valokuvaus kielletty ja tuskinpa kukaan meistä olisi malttanut pysähtyä kuvaamaan. Ainakin innostunein valokuvaaja ajeli koko ajan perässäni.

Ensimmäinen pysähdyspaikkamme oli Virojoen museobunkkerialue. Tähne saatiin kokoon koko porukka. Lujaa ajavat pirkanmaalaiset, jotka kovasta vauhdista huolimatta tahtovat myöhästellä, ilmestyivät myös paikalle. Koko joukon vahvuus oli täällä yli 30 pyörää ja noin 50 motoristia.

Museobunkkerialue on osa Salpalinjaa, jonka rakentaminen aloitettiin välirauhan aikana. Työ jatkui uudelleen jatkosodan loppuaikoina. Linja oli tarkoitettu mahdollisen neuvostohyökkäyksen jatkon viimeiseksi vastaanottajaksi.

Tämän kaiken, mutta monisanaisemmin, kertoi oppaamme. Lisäksi hän pystyi luettelemaan uskomattoman määrän päivämääriä ja numerotietoja rakentamisesta. Työmaa on ollut kaikkien aikojen työmaa Suomessa.

Historian kuuntelun jälkeen tutustuimme kolmeen entisöityyn bunkkeriin. Yhteen näistä on kerätty myös sotaan liittyvää esineistöä ja varsin viehättävää propagandamateriaalia. Alueella on myös kunnostettuja juoksuautoja sekä varsin vaikuttava panssarieste. Viimeksimainittu muistuttaa lähinnä jättiläisten hautausmaan muistokiviä.

Virvokkeita nautittuamme jatkoimme seuraavaan museoon tai oikeastaan seuraavaa museota. Kyseessä oli nimittäin Virojoen ja Haminan välinen museotie. Hyväpintaisen tien sadat mutkat tarjoavat motoristille ajonautintoa ja ympäröivä vihreä maisema silmälle iloa. Suosittelen kiireettömälle matkajalle.

Tässä museossa joukkomme ei hennonnut pysähtyä ennenkuin aivan tien lopussa. Korjuksen Antti seisautti porukan, että saataisiin myös hitaammat mukaan valtatielle. Lyhyen tauon jälkeen jatkoimme vain liikennevaloissa pysähdellen Protowayn varikolle.

Etappiajon osallistujat matkalla lohisopalle, jota santsattiin.

Varikolla Kotkan pojilla ja tyttöillä on mahtavat tilat remontoida ja säilyttää pyöriä. Odotellessamme venettä tutustuumme Protowayn jenkki- ym. projekteihin ja nautimme varikon erinomaisesta tarjoilusta.

Veneellä, vai olisikohan ollut pieni laiva, siirryimme Lehmäsaareen Kotkan edustalle. Vähän sateenmakuinen ilma muuttui aurinkoiseksi. Hienolta hiekkarannalta ja mäntykankaalta löytyi reilusti tilaa isommallekin porukalle. Vesikin oli senverran lämmintä ettei uudessa tarvinnut edes uimahousuja todisti haminalaistrio.

Ja täältä löytyi sitä Antin lupaamaa lohta. Kokkimme, muuten alan ammattilainen, oli aloittanut lohikeiton teon. Protowayn tytöt auttoivat viimeistelystä ja pian pääsimme maistamaan. Olipa keitto, johon ei ollut mitään lisäämistä. Maku paikallaan ja sattumia enemmän kuin lientä ja perunoita. Kerran makuun päästyäni santsasin kolme kertaa ja samoin näkyivät tekävän kaikki lähelläni olleet.

Keittoa oli miellyttävä sulatella rannalla löhöillen ja jutellen. Kun joukkoon oli vielä eksynyt soittaja, laulettiin yhdessä ja osa porukkaa improvisoi eräänlaista performancea hietikolla.

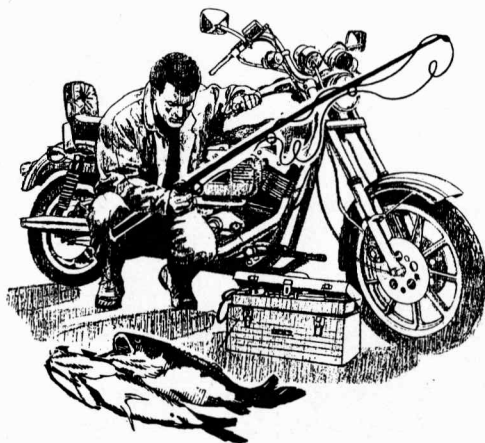
Meidän muiden viihdytellessä itsemme, jatkoi ahkera kokkimme lohen jalostusta. Loimulohi valmistui sopivasti iltapalaksi auringon laskiessa. Kolmas variaatio lohesta oli suolapedillä paistettu. Taisi olla ensimmäinen kokoontumisajo, jossa en paistanut makkaraa. Ei tullut edes mieleen, vaikka muutama nakki olikin matkassa.

Olimme Kaiuksen kanssa tilanneet aikaisen kuljetuksen Kotkasta, joten painuin suhteellisen aikaisin yöpuulle. Beach party jatkui varmaan aamutunneille. Paluumatkalla saimme pientä liikuntaa. Aamulla meitä kahta lähti kuljettamaan kotkalaispariskunta pienellä moottori-veneellä. Pari kilometriä ennen rantaa loppui polttoaine. Polttoainetta veneessä toki oli, mutta lukitussa laatikossa ja avain teltassa saassa. Minä tietenkin herrasmiehenä yritin auttaa tyttöä löytämään konstin päästä laatikkoon lukkoa rikkomatta kotkalaiskaverin ja Kaiuksen soutaessa meidät rantaan. Rantaan päästiin ja rannasta kotiin.

Pääosa porukasta lähti isolla veneellä puolenpäivän jälkeen. Kuvasta päätellen jotkut porukasta olisivat halunneet jäädä pidemmäksikin ajaksi saarelle.

Kiitokset Protowayn porukalle. Pääsippä pien uudesta toivoo vesi kielellään

Veli-Matti (Kuvat Antti ja Olli)

KAHDESKYMMENESKOLMAS KONTIORALLI VETTEN TAKANA

Kontiohistorian poikkeuksellisimpaan paikkaan veivät helsinkiläiset järjestäjät kerhon juhluvuoden Kontiorallin. Onhan vuosien mittaan tullut ehdotuksia, että Kontio joskus voisi olla isojen vesienkin äärellä, Ahvenanmaata ja Hailuotoa on mainittu. Kuulihan Hailuodon sannoilla useammanlaisia kommentteja paikan valinnasta.

Suuri enemmistö, etenkin ne, joiden ei aikaisemmin ole tullut Hailuotoon poikettua, oli tyytyväinen tähän erikoiseen kohteeseen. Se melkoinen joukko, jolle syksyn Hailuotoralli on perinteistä motoristin vuosiohjelmasta esitti jossain määrin vaihtoehtoja valintaan. Muutamat kärjekkäimmät sanoivat, että Kuusysi tuli oululaisen rallireviirille. Tätä väitettä jotkut puolestaan ihmettelivät, sillä suurilla pikeminkin tuo uusia kävijöitä Hailuoto-ajolle kuin vie entisiä. Tulevan syksyn Hailuoto voi menettää vakioikäviä, mutta uusia voi tulla enemmän. Tätä nyt ei kannata enempää pohtia, aika näyttää vaikutukset ja vastavaikutukset.

Mutta sellaista mielialaa Hailuodon Kontiokentällä vahvasti oli, että kahden juppi-Kontion jälkeen olisi todellisen korpikontion vuoro, jossa palvelut olisivat yksinkertaisempia eikä suurravintola ra-

hastaisi kävijöiden kassaa siinä määrin kuin parina viime vuotena. Ja tärkeää olisi laajan leirinnän reunoille sijoitetut kenttäkämälät. Hailuodon vessajonotus oli miltei sietämätöntä. Leirinnän pitäjällä olisi pitänyt olla enemmän vastuuta jäteongelman hoidosta, järjestäjiltä ei lisäkämälöiden suururakkaa olisi sopinut vaatiakaan. Hailuodossa kyllä piti paikkansa vanha sanonta kyllä kusi rantahiekkaan häviää, mutta hajalleen reunapusikoihin tehdyt liukumiekat olivat hankalampaa jätöstä.

Rallipaikan pitäjälle kiitoksiakin. Nuotioiden puuhoito oli massiivisesti hoidettu. Kun yöt olivat odottamattoman koleat ja tuuliset, nuotiopuita kului eikä riittävydestä ollut huolta. Se ettei telttasau-noissa pysynyt lämpöä sisällä kunnolla johtui raisusta tuulen imusta eikä lämmityksen puutteesta.

Tämä tuulisuus pyyhki pois melkoisen osan inisevää ja pistävää pieneliöstöä, joka normaalisti kuuluu Kontiorallin nautintoihin. Kun asettui sopivan tuuliselle paikalle sai olla rauhassa itikoilta. Niitä oli vain siinä leirinnän reunassa, missä hiekkakankaan männikkö vaihtui suoluonteiseksi pajukoksi.

Portilla oli välillä hiljaistakin ja Rantasumpun etupihallakin hyvää tilaa.

Ja lautta on lastattu motoristeilla.

Motoristit meren hengessä.

*Lauttastillinen tuljoi-
ta aiheutti portilla jono-
ja.*

*Hietikon väljyyttä ma-
joittua.*

*Klapikärry Hailuodossa
oli toista luokkaa kuin
Konttioiden tavanomaiset
puuhuoltovälineet.*

*Saunateltat ja meri, josta
henkivä tuuli tahtoi viedä
teltoista löylyt.*

Ohjelmaa ja kilpailuja

Perinteiselle Kontionkävijälle rallimatka- valmistelut, ajo ralliin ja rallikentän tove- ruussuhteet ovat varsinainen tapahtu- man pääohjelma, yksilöllisesti koettu ja mukanaeetty. Siitä syntyy rallin tunnel- ma, henki, joka tekee tapahtuman elä- väksi. Lauttamatka oli varsinkin ensiker- talaiselle Hailuodon kävijälle elämys si- nänensä, samoin ajo läpi suuren saaren ka- run keskiosan. Ne, jotka tiesivät jäkälään- poiminnan ja -viennin olevan Hailuodon toinen pääelinkeino kalastuksen jälkeen, havaitsivat keskiosan kangasmetsien valkeat jäkäliköt ja kyläalueella keräys- laatikkovuoret. Ne, jotka maltoivat irtau- tua rallikentältä käymään Marjaniemen kalastajakylässä ja majakan juurella, ko- kivat uuden ulottuvuuden ja ohjelmapa- lasen Kontiomatkallaan. Jotkut onnistui- vat ostamaan suussasulavaa savulohta- kin suoraan savustamosta. Järjestäjien tomerat tyttömotoristit olivat keksineet melkoisen vaativan ja erikoisenkin kilpai-

lusarjan lauantain iltapäivän ratoksi. Ko- vin runsasta osanottajamäärää eikä ko- vin paljon katsojiakaan tämä kilpailusarja koonnut, mutta rento motoristihenki siinä kisassa hallitsi. Iltaohjelmassa kun kolmen parhaan naisen ja miehen palkin- tosijat ratkaistiin lisäkilpailulla mukana- eläviä katsojia oli jo paljon enemmän.

Kerhon tavarakioskilla oli jatkuvasti joukkoa ja kerhopaidat myytiin loppuun. Hinta oli kohtuullinen eikä kerhon kas- saan paitaa kohti montaakaan markkaa rahastettu. Postikorttiarvat sensijaan menivät heikosti kaupaksi, uusi idea si- säänajossaan oli kai monille outo. Sai- han siinä arpaonnen tavoittelun lisäksi varsin erikoisen rallikortin postiin alitetta- vaksi. Sen korttihistoriallis-filateelinen arvo taatusti on viitosta suurempi sijoi- tus. Hailuodon filateelinen kaksoislei- maus jo antoi sille merkittävän lisäarvon. Ravintolan Hailuotokortit oli hinnoiteltu mahdolliselle ylärajalle, joka varmasti vä- henssi ostajia.

Kilpailu sadepukujen pukemisessa osoitti tyttöjen nopeuden asun vaihdoissa.

Kilpailutehtäviä pohdi- taan.

Moottorinheitto.

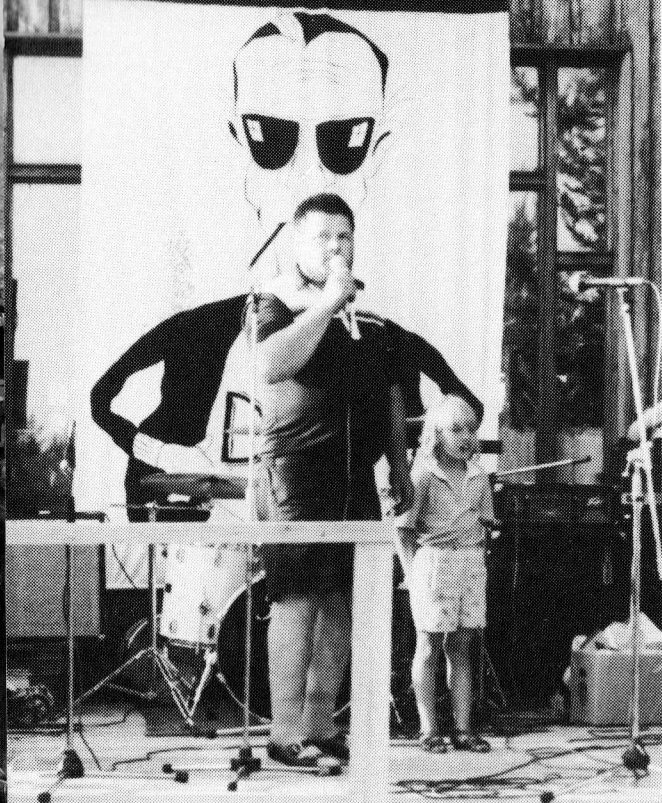
Matkalla Hailuotoon.

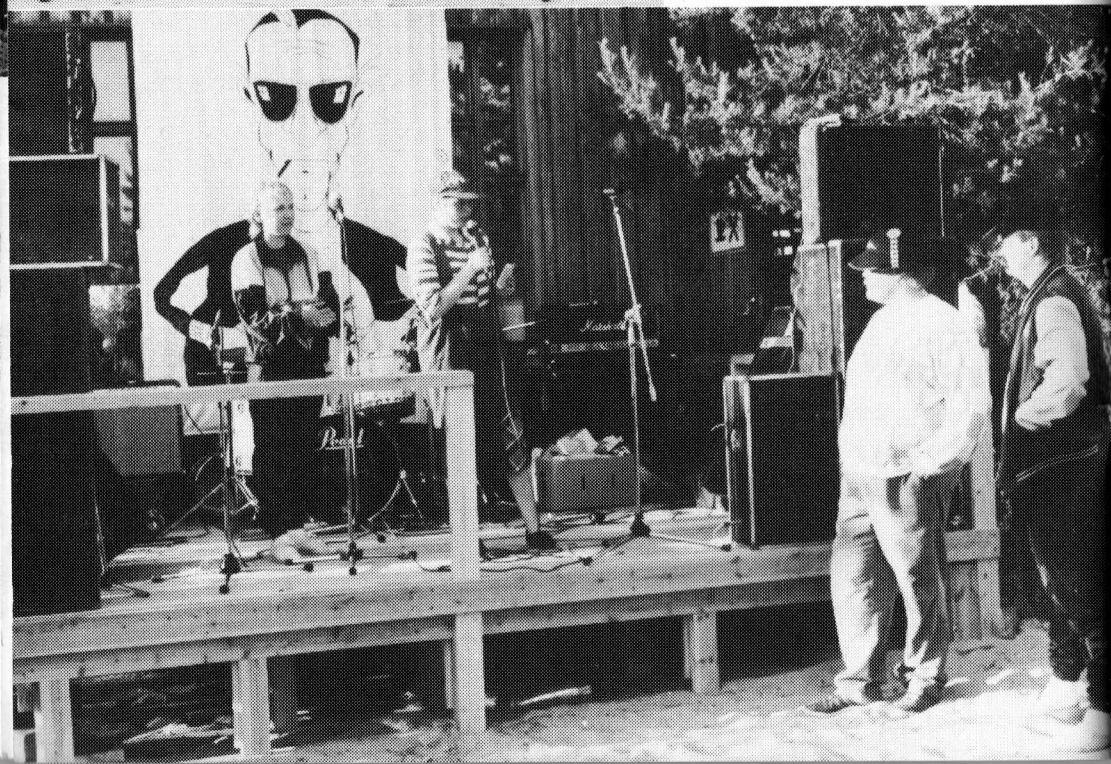
Etappilaiset matkalla.

*Honkanen perinteisesti
istuttaa Kontio-kukan.*

Rallipäällikkö Pekka Kuoppala kuuluttaa arvonnän alkavaksi.

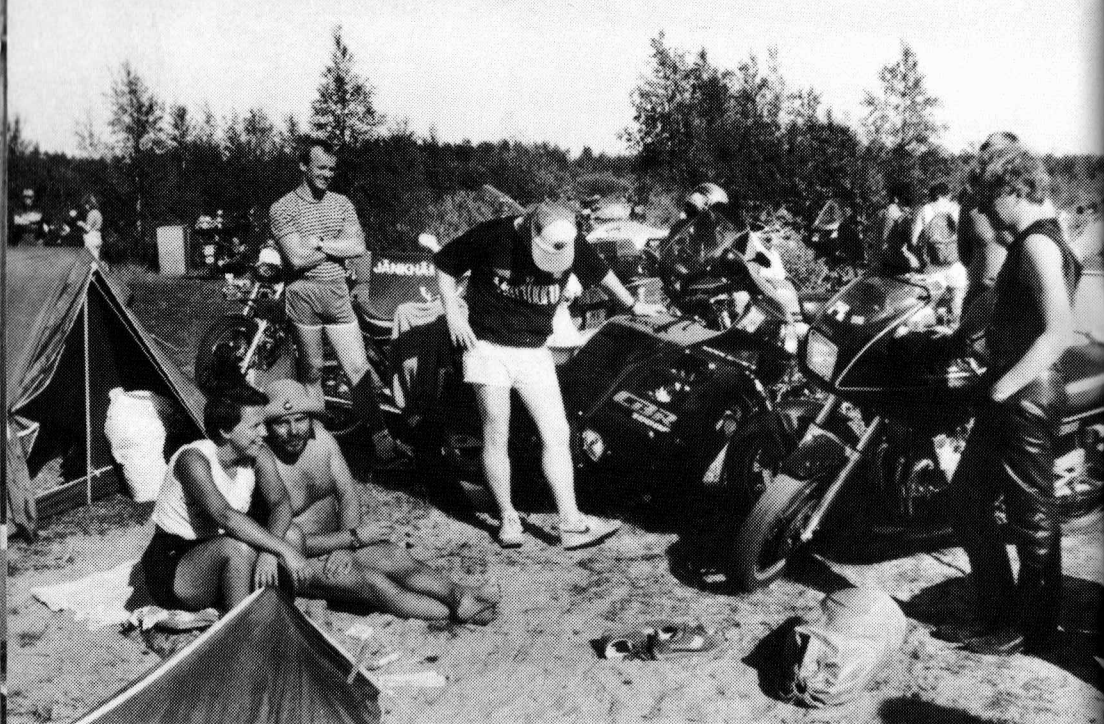
Kerhon sihteeri ja kassanhoitaja vauhdissa iltaohjelman lavalla.

Päivällispöydät asfaltilla.

Kiteen mp-kerhon nuorta ensikertalaisporukkaa. Kiteeläisten ryhmässä oli 23 motoristia, joiden mustat kerhoviitat tehtiin yönä juuri ennen Konttiä.

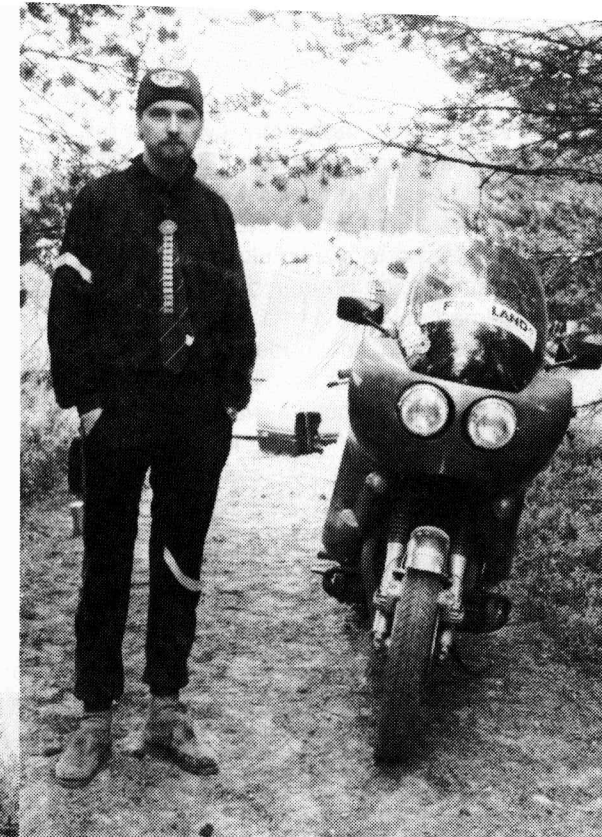

Jänkhäkerho.

Televisioantenni pensaikossa.

Herrasmies on herras-
mies Kontiiossakin.
Kontioketju italialais-
kravatissa.

Hellekontion vaatetus-
ta. "Kyllä se sen kat-
vee, minkä lämmit-
tää.", sanoi entinen
nuori kesäillapaitaa.
Moottorinheittoon val-
mistautumista.

Varsinainen iltaohjelma ravintolan takapihalla viivästy tunnilla. Elämä rallikentällä oli niin intensiivistä, että monet unohtivat katsoa kelloa. Järjestäjien kierros megafonikuulutuksin olisi ehkä saanut joukkoa nopeammin koolle. Iltaohjelmaa seuraamaan saapui ehkä kolmannes rallin vahvuudesta, kuuluvuus oli hyvä, näkyvyys sensijaan rajoitettu.

Ohjelman juontajilta vaadittiin lujaa otetta että äänekkäin osa katsojien eturivissä jäi toiseksi. Rallipäällikkö Pekka laukoi rämäkästi tarpeelliset avausnat ja kerhon uusi kassanhoitaja Taina voimanasen ottein (harrastaa moottori-pyöräilyn lisäksi mm. puntinnottoa) vastasi iltaohjelman juontamisesta käyttäen jopa lievää väkivaltaa vaatiesaan joukkoa osallistumaan mm. isännän ja emännän sonnimullien kasvatukseen.

Paikallisen napamiehen tervehdys kuuluu perinteisesti Kontiorallin vierastapoihin. Valitettavasti osallistujissa ei tahdo löytyä muutaman minuutin vieraskoreutta ottaa maltilla vastaan tämä ohjelmanumero ja niin kävi nytkin. Eipä ihme, jos virallisen tervehdyksen esittäjän äänessä vaistosi pettymystä. Perinteiset Kontiokarhut jaettiin ansainneille, erikoinen tilanne että kaksi saajaa ei ollut vastaanottamassa palkintoaan.

Yhtye Mr Dick aloitti sitten jytärytmit ja Kontiohistorian pehmeimmällä lattialla noin parisatapainen joukko jytäsi puolisääreen upoten lentohiekkaan, jo-

ka ei silti noussut pölynä ilmaan. Tunnelma tiheni illan mittaan liikunnalliseen nirvanaan ja muistutti parhaimmillaan dervishien maagista tanssia. Ja joukossa rytmeihin eläytyi ikävuosiin katsomatta rallin koko ikäkaalan edustajat. Eipä ihme, jos bändin johtaja vielä aamulla ihmetteli, että olipa eläytyvää joukkoa, jota raisumpaa ei missään ollut aikaisemmin tavannut, oli ilo soittaa heille.

Pääosa joukkoa eli valoisaa lauantaiyötä leirikentällä varsin paljon hiljaisempaa mutta osallistuvana kuin tavamukaisesti riehakkaamana perjantaiyönä. Pelko lauttavuorojen ruuhkaantumisesta antoi monille malttia mennä ajoissa nukkumaan ja aamupuolella lähteä kotimatkalle ennen pahinta ruuhka-aikaa.

Näin toimi toimittajakin, ja kun hartolalais-Aimon takasatulassa kyydittyä saavuimme lauttarantaan ennen puoltapäivää iso lautta täyttyi poistuvien pyöristä lähes viimeistä sijaa myöten. Tässä lautallisessa motoristeja ja pyöriä tuntui vielä vahvana poikkeuksellisen Kontiorallin fiilis: tyytyväisiä kokemaansa ja näkemäänsä. Ja mitkä säät! Jo toinen auringon hyväilemä suurralli peräkkäin. Hämeenlinalaiset, ajoissa säätilaus ensi vuodeksikin!

Kontiomuistoistaan naputteli se vanha toimittaja Siitamasta

*Kuvat Eero Mikkola
Jukka Viander*

*Dieter Rammelmeyer
Baselin lähellä Sveit-
sissä.*

*Oikealla Hiroaki
Tsuchimochi
Matti Storlöparen
opastuksessa.*

Yläkuvassa moniottelun voittajat ja alakuvassa Kontiokarhujen onnelliset saajat.

KONTIORALLIN KILPAILUISSA PALKITUT

Kontiokarhut

Vanhin osanottaja
Pisin matka naiset
Pisin matka miehet
125 cm³ pyörä
Vanhin moottoripyörä

Pisin matka sivuvaunu

Pisin matka ulkomaalainen
naiset
miehet

Kai Tannijärvi, 1928 syntynyt
Tiina Valolahti, Vihti
Johan Wikström, Maarianhamina
Carita Hult, Kirkkonummi
Risto Heinonen,
Sarolea 500, 1928
Pekka Väänänen
ja Rosa-koira, Kerava

Satu Niemi, Gislaved Ruotsi
Dieter Rammelmeyer,
Basel Sveitsi

Kontiokisa

Naiset

1. Ulla Eckhardt
2. Laura Heinonen
3. Satu Koivunen

Miehet

1. Pentti Junttanen
2. Kimmo Hämeenaho
3. Timo Katajamaa

KONTIOKENTÄLLÄ KOHDATTUJA

Mies ajeli ralliin etelä-Suomesta muuttaman moottoripyörättömän vuoden jälkeen. Elämän muut tarpeet ja hankinnat syrjäyttivät moottoripyöräilyn. Osallistuvana ja tarkkailevana kierteli laajaa leirikenttää.

Totesi, että aitoa Kontiotoveruutta on selvästi aistittavissa massatapahtumaksi kasvaneessa rallissa. Hänestä jopa tuntui, että menneitä vuosia vähemmän on nuotioiden äärellä vain keskinäiseen yhdessäoloon sulkeutuneita ryhmiä. Rappioryhmiksi jo vuosia sitten jotkut nimittivät nämä yleisestä toveruudesta erottuvat ringit. Se, että saman seudun motoristit leiriytyvät vierekkäin ja pistävät esille kerhon nimen ei sinänsä ole eristäytymistä, kontakteja on yli rajojen kuten pitää ja yli ikärajojen. Elinkautiseksi tunnustautuva pyöräilyyn palannut motoristi oli näkemästään ja kokemastaan tyytyväinen.

Rekkakuskimotoristi eteläisestä Suomesta pohdiskeli monenlaisia nykyelämän ilmiöitä muutaman eri-ikäisen motoristin ringissä yönuotiolla. Pari viikkoa sitten oli läsnäolleen kokenut esikoisen syntymisen, kuvannut sen videollekin. Video on perhearkistoa varten, va-

lokuvan sai nähdä kaveritkin. Kontiorallin perusjoukossa on vuosi vuodelta yhä enemmän isiä ja äitejä, lapsiakin mukana. Elämä jatkuu, harrastus jatkuu, uhkatekijöistä huolimatta uskotaan tulevaisuuteen.

Toimiston luona rallielämän vilskettä tarkkaili pari nuorta motoristipoikaa, ensikertalaisia ja selvin päin. Huomasivat toimittajan lakissa tunnuksen, tulivat juttusille ja silmät innosta loistaen vaikuuttivat: ”Täällä on mahtavaa, me ajamme Kontioon joka vuosi.”

Toiset pari ensikertalaista pysähtyi hämmästyneenä parin tunnetun Jawa-perinteen vaalijan pyörien luokse. ”Onko näillä ajettu Kontioon kaukaakin? Miksi niissä laukkujen asemesta on takasatulassa puiset ja peltiset laatikot?” Ihmetellen pojat kuuntelivat selostusta, että nämä olivat todellisia käyttöpyöriä 1950-luvulla, työmatkakäytössä läpi vuoden pakkastalvinakin. Toinen pojista tiedusteli varovasti saisiko kokeilla satulaa. Hän sai ja pojan ilmeet todistivat, että tämän hetken nuori motoristi sai kosketuksen moottoripyöräilyyn viidenkymmenen vuoden takaa.

Siitaman Eero

KESKUSTELUA

RAKOILEEKO KONTIOHENKI?

Hailuodossa tehtiin siinä suhteessa ikävää Kontiohistoriaa, että ensi kertaa väkivaltaisesti toinen kaveri otti verta esiin toisesta kaverista. Tapaus sattui ravintolaterassilla lauantai-iltana.

Ne lukuisat silminnäkijöiden kommentit, mitä toimittajan tietoon tuli, kertoivat, että ensin tuli erään taholta aika pahanlainen ärsyke, jonka toinen ensin nieli, mutta sitten kosti tavalla, että veri vuoti. Toverituntemukset ovat aikaisemminkin todenneet ärsyttäjän ns. hankalaksi yksilöksi, jolla on taipumus kaivaa verta nenästään eli ärsyttää toinen räjähdykseen saakka. Jälkireaktio, joka puhkesi väkivaltaana, oli niin nopea, että se yllätti kaikki paikalla olleet.

Toimittajaa jollain tavoin sykähdytti se huoli, minkä tämä tapaus Kontionkävijöissä aiheutti. Miten tämä pääsi tapahtumaan?, Alkaako tässä joukossa perinteinen Kontiohenki ja itsekontrolli pettää? Erikoisesti jäi mieleen, kun kaksi alle kaksikymppistä motoristia ihmetteli eivätkö aikamiesiässä olevat kykene reaktioitaan hallitsemaan.

Tapahtuihan perjantai-iltanakin pieni nujakka kahden ensikertalaisen rallinkävijänuorukaisen kesken. Olivat pahasti

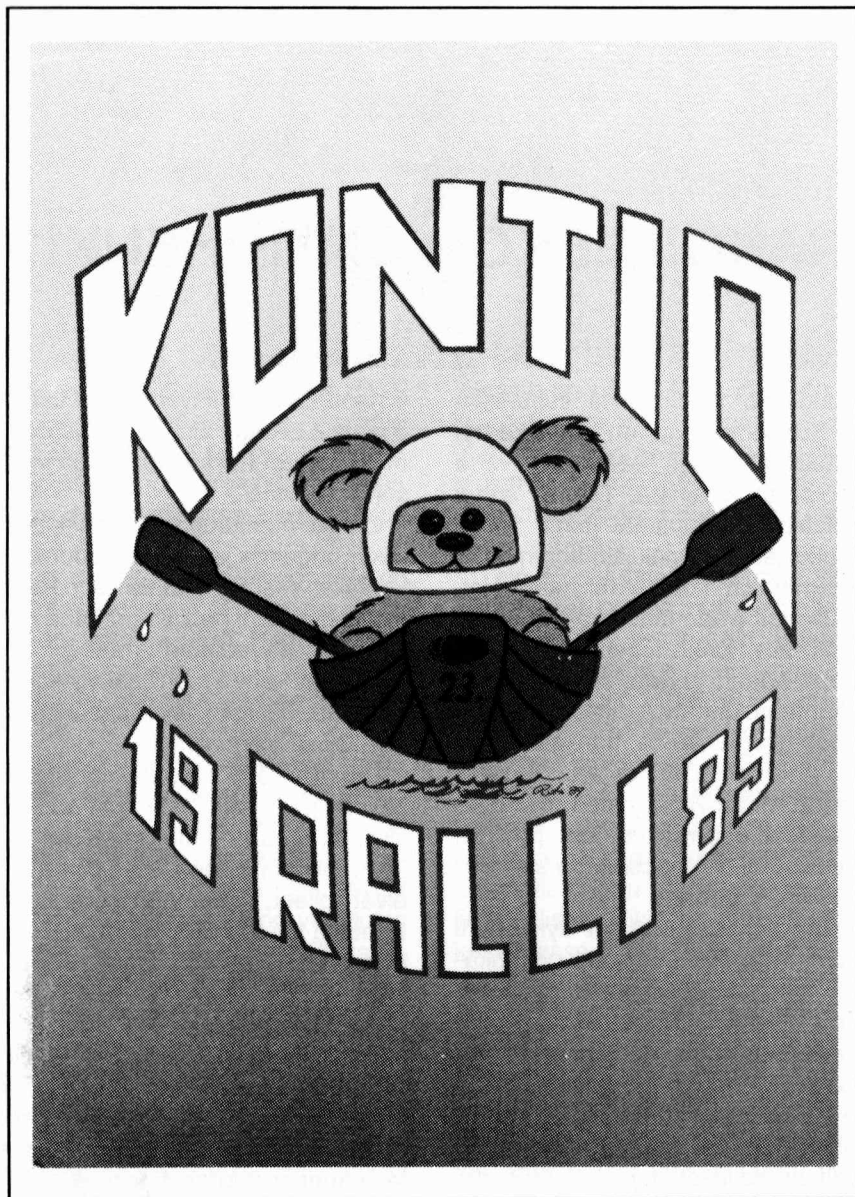
viinapäissään ja kaverit sitten taltuttivat. Jos ovat oikeata ainesta, muistavat varmasti tämän haksahduksen ja välttävät sen uusimista.

Omien nuotioiden ja äänekkään musiikin ongelma jatkui Hailuodonkin leirikentällä. Yksi telttakunta itsepäisesti piti oikeutenaan omaa nuotiotaan ja äänekkäitä stereoitaan (muuten Hailuodossa oli vähemmän laajalti kantautuvaa musikaalista äänisaastetaan kuin edellisissä Kontioissa).

Lauantaiyönä kello kaksi hiljaisuuden jälkeen järjestysmiesten piti puuttua toisissaan tähän nuotio- ja stereouhmailijaan. Mitään nuorukaisia nämä kaverit eivät olleet, lähempänä ikämiesrajaa. Kentältä kuului napakoita kommentteja: porttikielto voimaan törkeille Kontionkävijöille.

Lähetäkääpä mielipiteitänne häiriköistä ja heidän käsittelystään, jotta saamme keskustelun kautta purettua mahdolliset jännitteet ja voimme rakentaa edelleen kunnon motoristihenkeä.

Toimitus

Mieheni Esko J. Laine kuoli moottoripyörällä ajaessaan. Hirvi tuli eteen.

Tämä kauhea asia tapahtui 26.-27.6.1989 välisenä yönä.

Haluan omasta ja poikieni puolesta kiittää teitä Pirkanmaan matkamotoristit, jotka olitte saattamassa miestäni.

Teitä oli lukuisa joukko, en edes tiedä kaikkien nimiä.

Olen vain kiitollinen siitä, että te tulitte. Moottoripyörä oli miehelleni henkeä tähän elämiseen.

Ymmärsin sen aina. Vaikka se päättyi näin onnettomasti.

Kaikki te motoristit, joita olen tavannut, olette ihmisinä aitoja – olette hyvä porukka. Kiitos teille kaikille.

Terhi Laine

PYSTYMETTÄ 89

28.-29.10.89

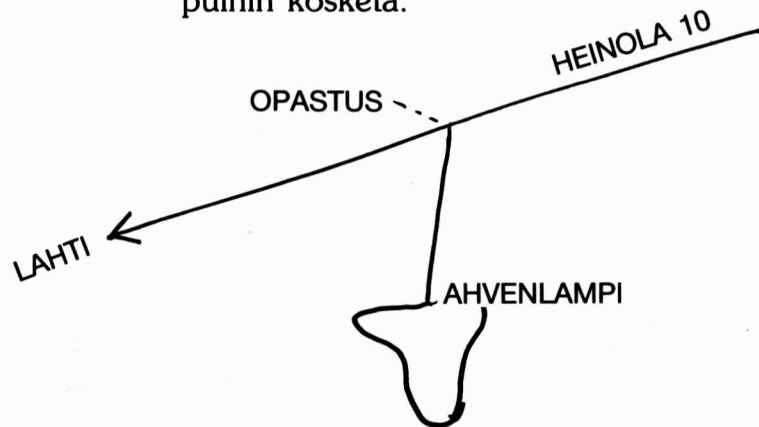
Paikka: Heinolassa Ahvenlammen rannalla

Opasteet: Lahti-Heinola-tiellä n. 10 km ennen Heinolaa Lahdesta tultaessa.

Moottorisahoja ei tarvita, sillä polttopuut ovat pieniä ja pitkällään mäessä.

Juomavesi lammessa.

PS. Alueen omistaja toivoo, ettei kasvaviin puihin kosketa.

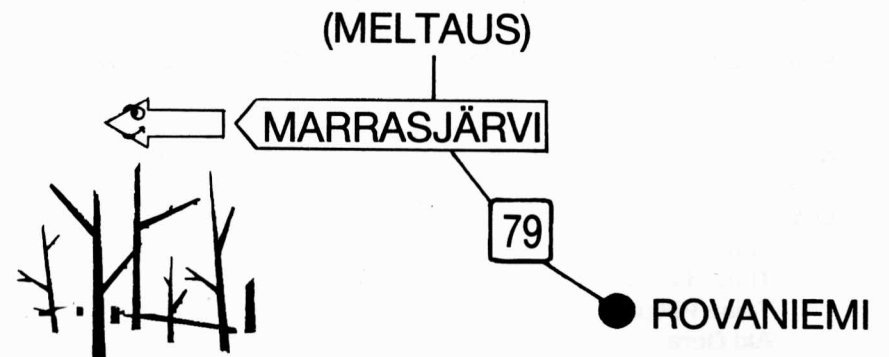

TERVETULOA
TOIVOTTAVAT ILPO JA RISTO

POHJOISEN PYSTYMETTÄ 89

15.-17.9.

RUSKAA PAKKASESSA

Opastettu reitti perille
Teltat paikalla pe klo 19
Tied. puh. 960-392111

TERVETULOA!

Järj. NMP/MP-69

SEURAAVAT JUTUT 30.09.89 MENNESSÄ

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

HALLITUKSEN KOKOUS

**PÖYTÄKIRJA
9.7.1989**

Aika sunnuntai 2.7. klo 10.15

Paikka Hailuoto

Läsnä Veli-Matti Kaipainen

puheenjohtaja

Timo Ylä-Mononen

Timo Hahtala

Taina Piispa

Aki Oura

Guy Wikström

Mikko Lähteenmaa

Minna Ilvonen

sihteeri

Käsitellyt asiat

- 1 Kokouksen avaus
Veli-Matti avasi kokouksen.
- 2 Laillisuus ja päätösvaltaisuus
Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
- 3 Kokouksen toimihenkilöiden valinta
Tavan mukaan kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Veli-Matti ja sihteeriksi Minna.

MUISTA VUOSIKOKOUS 16.09.89 klo 14.15

- 4 Esityslistan hyväksyminen
Veli-Matti esitteli laatimansa asialistan, joka hyväksyttiin kokouksen esityslistaksi muutamin lisäyksin.
- 5 Edellisen kokouksen pöytäkirja
Hyväksyttiin edellisen kokouksen, toukokuu 1989, pöytäkirja.
- 6 Kokoontumisajot
Kokoontumisajoista todettiin seuraavaa:
 - K-18 onnistunut hyvin
 - Endurokokoontuminen seuraavana tulossa
 - Pystymättä paikka on varattu, seuraavaan Motoristiin tulee ilmoitus
 - Talvirallin järjestelyt ovat käynnissä
 - Kirkkopyhästä vastaa Timo Hahtala.
- 7 Juhlajulkaisu
Juhlajulkaisun työryhmän muodostavat Aki Oura, Aimo Turunen, Eero Mikkola ja Pertti Saarenheimo. Hallitus keskusteli Akin johdolla julkaisun sisällöstä, ulkoasusta sekä kustannuksista. Kuva-aineistoa jäsenistön keskuudesta kaivataan vielä, varsinkin värillisiä diakuvia kerhon tapahtumista. Painotyöt käynnistynevät elokuun alussa. Seuraavaan kokoukseen saadaan lisää tietoja edistymisestä.
- 8 20-vuotisjuhla
20-vuotisjuhlan paraatin reitti on hahmottunut. Paraatin alkaa Myllylammelta Lohjanharjulta Nummelan kautta Hotelli Korpilammelle. Nummelan porukka on luvannut auttaa järjestelyissä.

Vuosikokous vedetään läpi ilman turhia viivytyksiä.
Kokouksessa tullaan myöntämään kunniajäsenyyksiä sekä viirejä.
Veli-Matti kokoaa työryhmän pohtimaan hallituksen esityksiä.

Vuosijuhla huipentuu iltajuhlaan. Iltajuhlan sekä mahdollisen hotelliyöpymisen maksu koskee kaikkia jäseniä ja se on ehdottomasti maksettava 15.7.1989 mennessä etukäteisvarauksen vuoksi.

9 NMR-kokous

Kesäkuussa pidettiin NMR:n kokous Morassa Ruotsissa. Kerhomme edustaja Guy Wikström osallistui kokoukseen ja kertoi aiheen olleen "Bättre organisationer". Sysäys pitää kokous nyt johtui siitä, että SMC oli anonut Pohjoismaiselta Ministerineuvostolta projektiavustusta ja myönnetty avustus tuli käyttää, varsinkin kun se ilmeisesti on viimeinen laatuaan. Kokouksessa keskusteltiin siis NMR:n tulevaisuuden roolista; tällä hetkellä se on lähinnä pohjoismainen keskustelufoorumi, pohdittiin alkaisiko se myös "aktiiviseen fyysiseen toimintaan".

Kokouksen pöytäkirja esitetään hallitukselle seuraavassa kokouksessa ja julkaistaan Motoristissa. NMR-asia olkoon seuraavan hallituksen ensimmäisiä pohdittavia asioita. Seuraava NMR:n kokous pidetään Suomessa marraskuun 11. päivänä, 1989.

10 Kerhon tallelokero

Moottoripyöräkerho 69 r.y.:llä on tallelokero Postipankissa. Tallelokerot on uusittu. Kerhon hallitus valtuutti kassanhoitaja Taina Piispan suorittamaan vanhan tallelokeron siirron uuteen tallelokeroon.

11 Lehtileikepalvelu

Timo H toi esille idean ottaa yhteys lehtileikepalveluun. Keskusteltiin mahdollisuudesta saada kerättyä arvokasta moottoripyöräilyyn liittyvää lehtikirjoittelua. Ideaa pidettiin hyvänä; Timo H ottaa selvää tästä palvelumuodosta, aiheen rajauksesta ja kustannuksista sekä toteuttaa kokeiluvaiheen

12 MP-89 Moottoripyöränäyttely

Timo H on saanut valmiiksi loppuraportin kerhomme osallistumisesta MP-näyttelyyn. Keskusteltiin kovasti kustannuksista ja kulukorvauksista yleensäkin kaikissa kerhomme tapahtumissa.

13 Liikenneturva

Liikenneturvan MP-69:n osoitteisto tuntuu olevan aivan sekaisin. Tiedotteet kiertävät aika ajoin pitkiäkin lenkkejä saapuakseen hallitukselle. Käytiin läpi uusin tiedote, joka myös julkaistaan seuraavassa Motoristissa.

14 Kerhon alcometrit

Todettiin, että kerhon alcometrejä on jäänyt ilmeisesti kokoontumisajojen järjestäjien taskuihin, sillä niin moni niistä on kateissa. Kerhon omaisuuttahan on kuulutettu kerättäväksi yhteen Länsimäen varastoomme. Kahden hävitettäväksi päätetyn alcometrin tilalle päätettiin valtuuttaa Urpo Vaahtera ostamaan uudet.

15 Laskujen maksaminen ja nimenkirjoitusoikeus

Viitepankkisiirtojen yleistyttyä on laskujemme maksaminen hankaloitunut. Koska kassanhoitajalla ei yksinään ole oikeutta allekirjoittaa laskuja, joutuu hän kirjoittamaan kaikki laskut uudestaan postisiirrolla maksettaviksi. Asian korjaaminen vaatii sääntömuutosta, johon ei kuitenkaan tänä vuonna ryhdyttäne.

16 Henkilövalinnat ensi kaudelle

Keskusteltiin hallituksen esityksestä henkilövalinnoiksi seuraavalle kaudelle. Lisäksi esillä oli jäsenten mahdollinen halukkuus toimia hallituksessa. Joukossa on varmasti monia, joita kiinnostaisi nämä luottamustehtävät mikäli he saisivat mahdollisuuden eli uskaltaisivat kysellä asiasta.

17 Muut asiat

Kouvolan nuorisotoimisto on tiedottanut tilojensa olevan haettavana ym. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa Veli-Mattiin yhteyden.

Kerhorekisteri on hyvässä mallissa. Ensimmäinen rekisteriote on ollut jaossa.

Helsingin Liikenneturvallisuusasiain Neuvottelukunta on lähettänyt meille kutsun osallistua Helsinkiin perustettavaan liikenneturvallisuusyhdistyksen perustavaan kokoukseen lokakuun 3. päivänä, 1989. Asia käsitellään tarkemmin tulevissa kokouksissa.

18 Matkakulut

Matkakuluja päätettiin korvata Akille 150 mk.

19 Seuraava kokous

Hallituksen seuraava kokous päätettiin järjestää Siitama-kokoontumisen yhteydessä 5.8.1989. Koollekutsujana tällöin on Timo H.

19 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen puoliilta päivin.

Veli-Matti Kaipainen
puheenjohtaja

Minna Ilvonen
sihteeri

MOTORISTIT KANSIOON

Kerää nurkista arvokkaat vanhat Motoristi vuosikertasi ja laita ne siististi ja kätevästi

MOTORISTI-KANSIOON

- kahden vuoden lehdet/kansio
- hinta 25 mk kpl.

EPÄJÄRJESTYS LOPPU

Kerhokauppias

TYYLIKÄS TASKUMATTI

Kiiltävää ruostumatonta
terästä
Nahkapinta

70 mk

Kerhokauppias

KERHON PYÖRÄMERKKI

Merkki on tehty tummasta messingistä sekä varustettu kahdella kiinnitysruuvilla muttereineen. Pinta on kiillotettu. Merkin korkeus on 56 ja leveys 54 mm.

Merkin säännöt ovat seuraavat:

- ★ Merkin hankkiminen edellyttää kahden vuoden jäsenyyttä
- ★ Merkki on jäsenkohtainen ja jäsenen nimi kaiverretaan merkkiin kerhon toimesta, ts. merkkiä ei saa ilman nimeä
- ★ Merkki on tarkoitettu pyörään kiinnitettäväksi
- ★ Merkin hinta tulee maksaa kerhon postisiirtotilille etukäteen. **Hinta kaiverruksineen** **80 mk**

TILAUS: Maksa summa kerhon postisiirtotilille 426 781-0
Vastaanottaja: Moottoripyöräkerho 69 ry
c/o Taina Piispa, Suunnistajankuja 6 D 59
01280 Vantaa
Merkitse maksukorttiin tunnus ”pyörämerkki”,
liittymisvuotesi ja nimesi (=kaiverrus) SELVÄSTI

KOSKA MERKIT KAIVERRETAAN USEAMPI
KERRALLAAN, VOIT JOUTUA ODOTTELEMAAN
MERKKIÄSI, MUTTA SE TULEE VARMASTI.

Kerhokauppias